

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ तवत्वितरापेक्षयादेवमनुकूलमस्तीत्याह दृष्ट्वैति कुणीन्हस्तविकलान् पक्षहतान्अर्धांगवातादिनानष्टान् आमयाविनोरोगाक्रांतान् अधिकदुःखान्अन्यान्दृष्ट्वास्वयंआत्मानंसुखिनं मन्येतेत्यर्थः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ प्रवादेनकलंकंन अपहारिणाजातिभ्रंशकरेण ॥ ४१ ॥ मुख्यंविवेकंचित्तशुद्धिवा ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ विहाराययथोचितेनयज्ञादिनाविहर्तुंमुनश्चपुण्यादौ सार्धंश्लोकः ॥ ४५ ॥ आसुरेषुमूलाश्लेषादिषु ॥ ४६ ॥ पंडितकःकुत्सितःपंडितः यतोहैतुकः अनारब्धद्रव्यत्वादित्यादिभिर्हेतुभिराकाशादेरपिनित्यत्वसाधनपरः वेदनिंदकःअतोन्वयदार्तमितितदनित्यत्वप्रतिपादकस्यवेदस्याप्रामाण्यकर्ता ईक्षाप्रत्यक्षं तमनुप्रवृत्ताईक्षाअन्वोक्षाधूमादिदर्शनेनवन्त्यायनुमानंतत्त्वधानांआन्वीक्षिकींतर्कविद्यांकणभक्षाक्षचरणादिप्रणीतंशास्त्रं निरर्थिकांपुरुषार्थचतुष्टयशून्यांश्रुत्येकगम्य

उत्सहंतेचतेवृत्तिमन्यामप्युपसेवितुं ॥ स्वकर्मणातुनियतंभवितव्यंतुतत्तथा ॥ ३७ ॥ नपुल्कसोनचांडालआत्मानंत्यक्तुमिच्छति ॥ तयातुष्टःस्वयायोन्यामायांपश्यस्वयादृशीं ॥ ३८ ॥ दृष्ट्वाकुणीन्पक्षहतान्मनुष्यानामयाविनः ॥ सुसंपूर्णःस्वयायोन्यालब्धलाभोसिकाश्वप ॥ ३९ ॥ यदिब्राह्मणदेहस्तेनिरातंकोनिरामयः ॥ अंगानिचसमग्राणिनचलोकेषुधिकृतः ॥ ४० ॥ नकेनचित्प्रवादेनसत्येनैवापहारिणा ॥ धर्मायोत्तिष्ठविप्रर्षेणात्मानंत्यक्तुमर्हसि ॥ ४१ ॥ यदिब्रह्मन्शृणोष्येतच्छ्रद्धासिचमेवचः ॥ वेदोक्तस्यैवधर्मस्यफलंमुख्यमवाप्स्यसि ॥ ४२ ॥ स्वाध्यायमग्निसंस्कारमप्रमत्तोनुपालय ॥ सत्यंदमंचदानंचस्पर्धिष्ठामाचकेनचित् ॥ ४३ ॥ येकेचनस्वध्ययनाःप्राप्तायजनयाजनं ॥ कथंतेचानुशोचेयुध्यायेयुर्वाप्यशोभनं ॥ ४४ ॥ इच्छंतस्तेविहारायसुखंमहदवाप्नुयुः ॥ उतजाताःसुनक्षत्रेसुतिथौसुमुहूर्तजाः ॥ यज्ञदानप्रजेहायांयतंतेशक्तिपूर्वकं ॥ ४५ ॥ नक्षत्रेष्वसुरेष्वन्येदुस्तिथौदुर्मुहूर्तजाः ॥ संपतंत्यासुरींयोनियज्ञप्रसववर्जिताः ॥ ४६ ॥ अहमासंपंडितकोहैतुकोवेदनिंदकः ॥ आन्वीक्षिकींतर्कविद्यामनुरक्तोनिरर्थिकां ॥ ४७ ॥ हेतुवादान्प्रवदितावक्तासंसत्सुहेतुमत् ॥ आक्रोष्टाचाभिवक्ताचब्रह्मवाक्येषुचद्विजान् ॥ ४८ ॥ नास्तिकःसर्वशंकीचमूर्खःपंडितमानिकः ॥ तस्येयंफलनिर्वृत्तिःसृगालत्वंममद्विज ॥ ४९ ॥ अपिजातुतथातस्मादहोरात्रशतैरपि ॥ यदहंमानुषींयोनिंसृगालःप्राप्नुयांपुनः ॥ ५० ॥

स्यवस्तुतत्त्वस्यनिर्णयानुपयोगिनी ॥ ४७ ॥ प्रवदिताप्रकर्षेणवदिताश्रुतेरनुमानाविरोधेनैवप्रामाण्यंनस्वतंत्रेतिवदिता ननुनास्तिकान्प्रत्येतद्वक्तुंयुक्तंयुक्तिबलेनैववेदाप्रामाण्यवादिनांतेषांनिरसनीयत्वादिति नायंदोषइत्यतआह संसत्सुसमीचीनेषुसाधुष्वपिहेतुमदेववक्तानश्रुतिमत् आक्रोष्टापरुषवाक् अभिवक्ताअभिक्रम्यवक्ता ब्रह्मवाक्येषुवेदवाक्येषुविचार्यमाणेषु ॥ ४८ ॥ नास्तिकःवेदप्रामाण्यनिंदकः सर्वशंकीस्वर्गादिष्टादिसद्भावेपिशंकावान् स्वभाववादेनचाभितआरुप्यमाणोऽनवस्थितइत्यर्थः कुतर्कमनादृत्यवेदमार्गेणवत्त्वयास्थातव्यमितिभावः ॥ ४९ ॥ ममनुएतदत्यंतप्रार्थ्यमित्याह अपीति तस्मात्तद्दीनयोनिदात्पापान्मुक्तइतिशेषः ॥ ५० ॥